

NOTE

Vedr.: **Sammenfattende rapport vedrørende plenarmødet den 20. december 2002 i Bruxelles¹**

I. ÅBNING AF MØDET

1. Formandens forelæggelse af arbejdsprogrammet for 2003

1. Formanden, Valéry Giscard D'Estaing, indledte konventets plenarmøde med at udtrykke tilfredshed med resultatet af Det Europæiske Råds møde i København om udvidelsen. Han opfordrede konventet til sammen med ham at lykønske de ti lande, som forhandlingerne nu er afsluttet med.
2. Formanden mindede om det betydelige arbejde, konventet skal tage fat på fra begyndelsen af 2003, hvis den frist for afslutningen af konventets arbejde, der blev fastsat på Det Europæiske Råds møde i København, skal overholdes. På konventets møde i januar indledes drøftelserne om institutionernes funktionsmåde på grundlag af et dokument, som præsidiet vil udsende. På det første af de to møder i februar drøftes rapporten fra Arbejdsgruppen vedrørende Det Sociale Europa samt eventuelt den regionale dimension. Samtidig går præsidiet i gang med forberedelsen af udkast til traktatartikler på baggrund af drøftelserne på plenarmødet og

---

¹ Et ordret protokollat fra plenarmødet findes på <http://european-convention.eu.int>.

rapporterne fra de forskellige arbejdsgrupper. Første sæt artikler (Afsnit I, II og III) er allerede under forberedelse og vil være klar til forelæggelse på konventets plenarmøde i januar med henblik på drøftelse i februar. Det andet sæt (afsnit V, VII og IX) bliver forelagt i februar, og tredje sæt (afsnit IV, VI, VIII og X) bliver forelagt i marts/april. Dette giver konventet et fuldstændigt udkast til første del af traktaten til påske; del III (almindelige og afsluttende bestemmelser) bliver også forelagt i april.

3. Samtidig begynder arbejdet med anden del af traktaten. Præsidiet planlægger i slutningen af januar at forelægge konventet en analyse af nuværende traktatartikler og udpege de artikler, der skal erstattes af nye artikler i del II (f.eks. de nuværende FUSP- og RIA-bestemmelser), og de artikler, hvor der blot skal foretages visse tekniske ændringer (for at tage hensyn til de nye bestemmelser i del I). Præsidiet vil udarbejde udkast til de artikler til del II, der kræver gennemgribende ændring. For de artikler, der kun kræver tekniske ændringer, er det tanken, at konventets sekretariat skal arbejde sammen med en gruppe af eksperter fra de tre institutioners juridiske tjenester.
4. Procedurene for behandlingen af artikeludkastene afhænger af resultatet af plenardrøftelserne. Hvis de bliver bredt accepteret på plenarmødet, vil konventsmedlemmerne blive opfordret til efterfølgende skriftligt at forelægge specifikke punkter, som de ønsker taget hensyn til. Hvis der er uenighed om substansen, kan der nedsættes en diskussionsgruppe med et specifikt mandat og en stram tidsfrist. Præsidiet ønsker at sikre, at alle medlemmer af konventet bliver mest muligt inddraget i den nye og afgørende fase i konventets arbejde, og mener, at disse forslag til arbejdsmetoder vil være den bedste sikring af, at konventet når så bred konsensus som muligt inden sommer.

2. EU's optræden udadtil

- Debat om rapporten fra Gruppe VII, der har Jean-Luc Dehaene som formand (CONV 459/02)**

i. Forelæggelse af rapporten ved Jean-Luc Dehaene

5. Næstformand Jean-Luc Dehaene, formand for Gruppe VII, forelagde sin rapport (CONV 459/02). Han påpegede, at gruppens udgangspunkt havde været et fælles ønske om at sikre større sammenhæng og effektivitet i EU's optræden udadtil, og skitserede nogle af de vigtigste anbefalinger. Gruppen foreslår, at principperne og målene for EU's optræden udadtil defineres i traktaten (der er blevet udarbejdet en tekst herom), og at Det Europæiske Råd omsætter dem til specifikke strategiske mål. I forbindelse med kompetence foreslås, at traktaten udtrykkeligt fastslår EU's kompetence til at indgå eksterne aftaler, der omhandler spørgsmål, der hører ind under EU's interne kompetence. Gruppen har undersøgt, hvordan arrangementer inden for og mellem institutionerne kan styrkes for at øge sammenhængen og effektiviteten i EU's optræden udadtil. Der er drøftet adskillige muligheder for at øge koordinationen mellem den højtstående repræsentant og kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser, og den fremherskende holdning har været, at de to hverv skal udøves af en person, som kan være medlem af Kommissionen, men som har et særskilt mandat fra og refererer til FUSP-Rådet. Med henblik på at øge effektiviteten i beslutningstagningen er gruppen enig om, at de nuværende bestemmelser om anvendelse af kvalificeret flertal i FUSP skal anvendes bedre, og det anbefales, at traktaten kommer til at rumme mulighed for, at Det Europæiske Råd med enstemmighed beslutter at udvide anvendelsen af kvalificeret flertal fremover. Der har været en bred tendens til, men ikke konsensus om at udvide anvendelsen af kvalificeret flertal til alle områder af handelspolitikken. Andre anbefalinger vedrører øget sammenhæng i EU's eksterne repræsentation, udviklingssamarbejdspolitikken og Europa-Parlamentets rolle.

ii. Plenarmødets debat

6. Konventsmedlemmerne bifaldt generelt det arbejde, som Arbejdsgruppen vedrørende EU's Optræden Udadtil har udført, og navnlig dens bestræbelser på at slå bro mellem de forskellige holdninger og skabe et fælles grundlag i forbindelse med de spørgsmål, der indgår i mandatet. Konventsmedlemmerne anerkendte betydningen af at øge sammenhængen og forbedre effektiviteten, hvilket var tilbagevendende emner i indlæggene på plenarmødet. Alle var enige om, at EU har meget at vinde ved en kollektiv optræden på den internationale scene, og at EU skal anvende de instrumenter, der er til rådighed, på en sammenhængende og effektiv måde. Det centrale spørgsmål i debatten var, hvilke ordninger både med hensyn til traktatændringer og reform af arbejdsmetoderne der kan hjælpe EU til at blive en stærkere global aktør, der kan forsvare sine interesser og fremme sine værdier. Nogle medlemmer bemærkede imidlertid, at det egentlige spørgsmål, der skal tages op, ikke er institutionelle ordninger inden for EU, men politisk vilje og forpligtelse til at nå til fælles holdninger om væsentlige politiske spørgsmål.
7. Følgende spørgsmål blev behandlet.

Principper og mål

8. Der blev udtrykt generel støtte til arbejdsgruppens anbefaling om klart i traktaten at definere de grundlæggende principper og generelle mål for EU's optræden udadtil. Der var også en bred positiv holdning til den tekst, som arbejdsgruppen foreslår som definition af disse "principper og mål". Nogle medlemmer beklagede imidlertid, at der ikke henvises til chartret om grundlæggende rettigheder. Nogle konstaterede med tilfredshed, at principperne og målene var tegn på, at udviklingspolitikken som sit primære mål skal have en udryddelse af fattigdommen, navnlig i lavindkomstlande, mens andre var betænkelige ved, at en sådan henvisning kan begrænse spektret af tiltag i EU's udviklingspolitik.

Forbindelse mellem sammenhæng og effektivitet og strukturer inden for institutionerne

9. Der var bred enighed om, at der er en forbindelse mellem målet om at øge sammenhæng og effektivitet i EU's optræden udadtil og tilrettelæggelsen af og strukturer inden for institutionerne. En lang række medlemmer støttede en opdeling af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) i to adskilte sammensætninger, hvorved der skabes en særskilt råds-sammensætning for "optræden udadtil". Flere medlemmer mente, at denne rådssammensætning skal have den person, der udøver hvervet som højtstående repræsentant som formand, mens en række medlemmer var i tvivl om foreneligheden mellem den højtstående repræsentants ansvar og opgaven som formand for Rådet, navnlig hvis én enkelt person skal kombinere hvervene som højtstående repræsentant og kommissær med ansvar for eksterne forbindelser.
10. Anbefalingen om at skabe en central enhed inden for Kommissionen for alle områder inden for eksterne forbindelser under dens ansvar fik bred støtte; flere talere gik ind for, at denne rolle gives til en næstformand i Kommissionen.
11. Det blev understreget, at det er vigtigt at undgå overlapning og øge sammenhænge og effektiviteten på tjenesteniveau, og mange udtrykte støtte til, at der oprettes én enkelt tjeneste for EU's optræden udadtil. Flere medlemmer sagde, at de gik ind for at oprette en diplomatisk tjeneste og et diplomatisk akademi på EU-plan, mens andre hævdede, at de nationale strukturer ikke kan erstattes, og foretrak et forbedret samarbejde mellem de nuværende strukturer inden for medlemsstaterne.

Forbindelse mellem sammenhæng og effektivitet og instrumenter og beslutningsprocedurer

12. Der var bred enighed om behovet for bedre anvendelse af de nuværende muligheder for afgørelser truffet med kvalificeret flertal i FUSP samt for bestemmelser, der giver en vis grad af fleksibilitet, bl.a. konstruktiv afståelse. Alle var enige om, at det er nyttigt at indføre en bestemmelse i traktaten, der giver Det Europæiske Råd mulighed for fremover med enstemmighed at beslutte at udvide anvendelsen af kvalificeret flertal. Nogle ønskede at gå videre ved allerede nu at indføre en udvidet anvendelse af kvalificeret flertal i den nye traktat for at fremme effektiv beslutningstagning i en udvidet Union. De påpegede, at muligheden for at anvende kvalificeret flertal i sig selv bidrager til at skabe konsensus i Rådet. Nogle understregede, at det ikke vil være acceptabelt for en medlemsstat at komme i mindretal i et spørgsmål, hvor den har vitale interesser på spil, og gik derfor ind for en beskyttelsesklausul for at forebygge sådanne situationer.

13. Forslagene om at udvide anvendelsen af kvalificeret flertal til alle områder inden for handelspolitikken, herunder tjenesteydelser og intellektuel ejendomsret, fik bred støtte. Nogle understregede dog, at dette ikke skal berøre harmoniseringen inden for de interne politikområder. Nogle advarede imod en udvidet anvendelse af kvalificeret flertal på dette område, idet de var betænkelige ved virkningerne for kompetencedelingen på interne politikområder.
14. Flere talere understregede, at det er nødvendigt at skabe sammenhæng mellem udviklings-samarbejde og andre aspekter af EU's optræden udadtil samt de eksterne aspekter af interne politikker. Nogle understregede betydningen af at bekræfte fokus på fattigdom i EU's udviklingsprogrammer. En række talere understregede ligeledes behovet for at sikre bedre koordination mellem politisk beslutningstagning på europæisk plan og udviklingspolitikker og mobilisering af ressourcer på nationalt plan.
15. Flere medlemmer udtrykte støtte til forslaget om i traktaten at indføje en bestemmelse om "fælles initiativer", der kan kombinere forskellige aspekter af EU's optræden udadtil og derved fremme en sammenhængende strategi.

Forbindelsen mellem kapacitet til hurtig handling i FUSP og disponible finansielle midler

16. Det blev understreget, at det er vigtigt, at EU er i stand til at omsætte sine afgørelser til konkret handling, og at det sikres, at der bliver tildelt passende midler til FUSP-delen af EU-budgettet. Flere konventsmedlemmer støttede forslaget om, at den person, der udøver hvervet som højtstående repræsentant, skal have kompetence til hurtigt at mobilisere de nødvendige finansielle midler for omgående at kunne reagere på en udvikling på stedet.

Europa-Parlamentets rolle

17. Mange medlemmer mente, at Europa-Parlamentets rolle i EU's optræden udadtil skal styrkes med en øget strøm af informationer fra de øvrige institutioner, en større rolle i forhandlingen og indgåelsen af internationale aftaler (proceduren med samstemmende udtalelse for aftaler, der har finansielle følger for EU-budgettet, eller som vedrører spørgsmål, der afgøres internt ved fælles beslutningstagning) og regelmæssige drøftelser om FUSP-spørgsmål med den person, der udøver hvervet som højtstående repræsentant.

Ekstern repræsentation

18. De fleste talere understregede, at det er vigtigt, at EU's eksterne repræsentation er klar, og var enige om, at ordninger for den eksterne repræsentation skal bidrage til EU's kapacitet til at øve indflydelse på den internationale udvikling. En lang række talere mente, at EU skal søge formel status, eventuelt fuldt medlemskab, i relevante specialiserede organisationer. Nogle tilføjede, at dette ikke skal berøre medlemsstaternes status i disse organisationer. En række talere anførte, at følgerne af euroområdet's repræsentation i internationale finansielle institutioner kræver yderligere behandling. Nogle medlemmer mente, at det var vigtigere at give udtryk for ét enkelt budskab end at have én enkelt talsmand eller én enkelt repræsentation. Der var generel enighed om, at koordinationen i internationale organisationer og konferencer skal forbedres.

Forbindelserne mellem institutioner og aktører

19. Konventsmedlemmerne var enige i gruppens vurdering af behovet for at se på den rolle, der spilles af den højtstående repræsentant for FUSP og kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser, når man undersøger, hvordan man kan sikre bedre sammenhæng mellem udenrigspolitiske afgørelser på den ene side og anvendelsen af instrumenter på området eksterne forbindelser på den anden side.
20. Flere talere mente, at begge hverv bør lægges ind under Kommissionen. Nogle af dem satte spørgsmålstejn ved den mulighed, der er gengivet i gruppens anbefalinger, og som går ud på, at én enkelt person udøver begge hverv ("dobbelt kompetence"); andre kunne acceptere det som et midlertidigt skridt. Flere andre talere foretrak denne mulighed og mente, at den havde den fordel, at den respekterer de specifikke ordninger for forskellige politikområder, samtidig med at den sikrer en generel sammenhæng.

21. En række medlemmer mente, at de to hverv skal forblive adskilt, men de anbefalede praktiske foranstaltninger til at fremme samarbejdet og forbedre sammenhængen mellem de to politik-områder. Rådets rolle i udenrigspolitikken er central, og den højtstående repræsentants specifikke forhold til regeringerne og udenrigsministrene bør især bevares. Ydermere er ESFP og militære kapaciteter et vigtigt redskab til at støtte udenrigspolitikken, og ansvaret for forsvarsspørgsmål kan ikke overdrages Kommissionen. Opmærksomheden blev henledt på gennemførligheden af muligheden med "dobbelt kompetence", de følger, den kan få for kommissærkollegiets karakter og funktion, og den vanskelighed, som en person vil få med at skulle referere til to myndigheder. Nogle medlemmer mente ikke, at det vil være ønskeligt for en person med "dobbelt kompetence" eller en "ekstern repræsentant" at være formand for Rådet (eksterne forbindelser); andre fandt det vigtigere for så vidt angår sammenhængen, at den højtstående repræsentant er formand for Rådet, end at én enkelt person kombinerer hvervet som højtstående repræsentant og kommissær med ansvar for eksterne forbindelser.
22. Et medlem anbefalede at oprette en stilling som EU's udenrigsminister, som skal referere til formanden for Det Europæiske Råd, og som skal udøve den nuværende højtstående repræsentants hverv med kompetence også på området eksterne forbindelser.
23. En lang række talere mente, at spørgsmålet om rollen som højtstående repræsentant og som kommissær med ansvar for eksterne forbindelser skal drøftes yderligere i forbindelse med den bredere institutionelle debat.

iii. Afsluttende bemærkninger

24. Næstformand Jean-Luc Dehaene understregede, at gruppen havde ført sine drøftelser med henblik på at øge den gensidige forståelse og tilnærme de forskellige synspunkter, der findes om en række spørgsmål. Gruppens medlemmer havde haft det fælles mål at indkredse de områder, hvor der er enighed, så det kan være muligt for EU at tage skridt i retning af en effektiv og sammenhængende indsats. Han noterede sig, at en række af gruppens anbefalinger havde fået bred støtte fra plenarmødet.

25. Som svar på fremsatte bemærkninger specificerede han, at anvendelsen af kvalificeret flertal i FUSP skal betragtes som et vigtigt redskab til at hjælpe til at nå konsensus, at EU-medlemskab i internationale organisationer ikke vil påvirke medlemsstaternes status i disse organisationer, og at forslagene om en diplomatisk tjeneste og et diplomatisk akademi på EU-plan er et supplement til og ikke skal træde i stedet for medlemsstaternes tilsvarende instanser. Endelig bekræftede han, at muligheden for, at én enkelt person udøver hvervene som højtstående repræsentant og kommissær med ansvar for eksterne forbindelser som afspejlet i rapportens anbefalinger var blevet fremsat for at skabe balance mellem på den ene side behovet for at opretholde de adskilte ordninger mellem politisk beslutningstagning i FUSP og andre aspekter af de eksterne forbindelser og på den anden side behovet for at gøre EU's optræden udadtil mere sammenhængende.
26. Næstformand Jean-Luc Dehaene bemærkede, at den højtstående repræsentants rolle og Kommissionens ansvar for EU's optræden udadtil samt specifikke spørgsmål vedrørende "dobbelt kompetence" fortsat vil blive drøftet inden for rammerne af den bredere institutionelle debat.

i. Forelæggelse af rapporten ved Michel Barnier

27. Michel Barnier, formand for Arbejdsgruppe VIII, forelagde sin rapport (CONV 461/02). Han understregede, at første del af denne rapport er ment som værende deskriptiv; det er vigtigt, hvis de efterfølgende anbefalinger skal ses i sammenhæng. Forsvarsspørgsmålenes karakter har pålagt gruppen en særlig forpligtelse til at udarbejde anbefalinger, der er både realistiske og troværdige. Forskellige medlemmer af gruppen var gået til opgaven ud fra forskellige perspektiver. Anden del af rapporten indeholder ikke desto mindre en række anbefalinger, som har fået bred støtte fra gruppen; hvis der er blevet fremsat forskellige synspunkter, fremgår det tydeligt af rapporten. Medlemsstaternes meget forskellige kapaciteter, baggrunde og ambitioner, der afspejles i bidragene fra gruppens medlemmer, understreger behovet for

fleksibilitet. En central del af rapporten er derfor den del, hvori der fremsættes forslag til udviklingen af specifikke former for tættere samarbejde mellem de medlemsstater, der ønsker at videreudvikle visse aspekter af ESFP. Michel Barnier så med tilfredshed på den nye aftale om permanente ordninger mellem EU og NATO, der åbner for, at EU kan føre sine egne operationer i Makedonien og Bosnien. Han fremlagde gruppens vigtigste anbefalinger.

ii. Plenarmødets debat

28. Under drøftelserne var der bred støtte til resultaterne af gruppens arbejde, og mange talere støttede fuldt ud anbefalingerne i rapporten. Flere talere understregede betydningen af henvisningen i rapporten til de generelle mål for ESFP og navnlig det forhold, at gruppens anbefalinger ikke har som mål at gøre EU til en militær alliance. Nogle få talere understregede betydningen af at fastholde ESFP som en del af EU's FUSP; for nogle betød dette, at forfatningstraktaten ikke skal have et særskilt kapitel om forsvar. En taler kunne ikke støtte rapporten ud fra den opfattelse, at forsvars- og sikkerhedsspørgsmål er et anliggende for medlemsstaterne og for NATO. En anden taler beklagede ethvert nyt skridt til at udvikle ESFP og ønskede snarere en demilitarisering af EU.
29. Rapportens anbefalinger om at ajourføre Petersberg-opgaverne fik støtte fra et flertal af talerne. En taler ønskede garanti for, at tilføjelsen af "konfliktforebyggelse" ikke gør det muligt for EU at gribe til forebyggende militære aktioner. Der var også bred støtte til de forslag, der er fremsat om at sikre øget sammenhæng og effektivitet under krisestyringsoperationer. Flere var særlig tilfredse med anbefalingen om at styrke den højtstående repræsentants rolle i krisestyringsoperationer; nogle understregede (som det fremgår af rapporten), at den højtstående repræsentant skal arbejde med reference til Rådet og i nær permanent kontakt med PSC, og at nye arrangementer skal respektere den militære kommandos integritet.

30. Forslaget om at oprette en fond til at finansiere de forberedende faser i krisestyringsoperationer fik bred støtte. En taler understregede betydningen af at finde en løsning på spørgsmålet om at finansiere fælles omkostninger i forbindelse med de militære aspekter ved krisestyringsoperationer.
31. En række talere så med tilfredshed på anbefalingerne om at fremme fleksibilitet i beslutningstagningen. Andre var imidlertid betænkelige ved, at arrangementer til fremme af fleksibiliteten, kan skabe splittelse. Det blev navnlig foreslået, at sådanne arrangementer skal støtte sig til de nuværende EU-institutioner. Flere talere støttede forslaget om at indføre en form for tættere samarbejde (i stil med euroområdet) for de medlemsstater, der ønsker det. Nogle talere lagde vægt på betydningen af at fastsætte kriterier for deltagelse, men en taler insisterede på, at sådanne kriterier skal udformes således, at man undgår at udelukke medlemsstater med mere begrænsede militære ressourcer. En række talere støttede udvidelsen af forstærket samarbejde til at omfatte ESFP. Nogle var dog mere forsigtige og opfordrede til yderligere overvejelser. En taler insisterede navnlig på, at opgaver, der allerede er fastlagt i traktaten (f.eks. Petersberg-opgaverne), fortsat skal underlægges fuld EU-godkendelse.
32. Der var bred støtte til indførelse i traktaten af en solidaritetsbestemmelse, der skal sikre mobilisering af alle EU-instrumenter (herunder militære midler og ESFP-strukturer, men også politisamarbejde og retligt samarbejde, civilbeskyttelse, grænsekontrol osv.) for at bistå medlemsstaterne i forbindelse med terroristangreb på EU's område og beskytte civilbefolkningen og de demokratiske institutioner. Nogle lagde vægt på at respektere parametrene for anvendelsen af en sådan bestemmelse som omhandlet i gruppens rapport.
33. En række talere ønskede at gå videre ved at udvide rækkevidden af en sådan bestemmelse og udtrykte derfor støtte til tanken om en "bestemmelse om solidaritet og fælles sikkerhed", der ikke skal begrænses til terroristtruslerne. Flere mente, at den kommende traktat skal indeholde en bestemmelse om kollektivt forsvar, eventuelt som en protokol, der er åben for de medlemsstater, der ønsker at deltage. For nogle vil dette gøre det muligt at lægge de resterende

WEU-forsvarsforpligtelser i henhold til artikel V i Bruxelles-traktaten ind under EU. Flere talere udtrykte stærk modvilje mod at indføre kollektivt forsvar i EU. Et medlem kunne overveje at indsætte forpligtelsen i henhold til artikel V i WEU-traktaten i en protokol, forudsat at den suppleres med bestemmelserne i artikel IV i samme traktat.

34. Forslaget om at oprette pooler af civile eller militære enheder specialiseret i civilbeskyttelse blev hilst velkommen. En taler ønskede at få bekræftet, at der kan trækkes på disse i tilfælde af naturkatastrofer.
35. Der var enstemmig støtte til anbefalingen om at oprette et europæisk agentur for forsvarsmateriel og strategisk forskning. Flere talere mente, at dette bør kombineres med større markedsåbning i forsvarssektoren, der til sidst kan føre til oprettelsen af et indre marked. En taler ønskede en revision af den nuværende artikel 296 for at opnå dette. Flere talere understregede betydningen af passende kapaciteter for en troværdig ESFP og så derfor med tilfredshed på gruppens anbefaling om en kapacitetsvurderingsmekanisme. Det blev navnlig understreget, at måling af output på dette område er vigtigere end input. Der var også bred støtte til anbefalingen om at indføre et råd af forsvarsministrene.
36. Med hensyn til institutionelle strukturer støttede en lang række talere anbefalingen om, at den højtstående repræsentant fortsat skal være ansvarlig for ESFP. Flere talere understregede betydningen af passende parlamentarisk kontrol inden for ESFP. Nogle mente, at dette primært var en sag for de nationale parlamenter (det blev foreslået, at gruppens rapport skulle forelægges de nationale parlamenter). Nogle få talere mente imidlertid, at Europa-Parlamentet skal have en større rolle, måske udvidet så meget, at Europa-Parlamentet skal give sin godkendelse, før en operation sættes i værk. Der blev stillet spørgsmålstegn ved fremtiden for WEU's Parlamentariske Forsamling, såfremt de resterende WEU-forpligtelser overføres til EU. Nogle mente, at Europa-Parlamentet kan påtage sig dens rolle.

iii. Konklusioner

37. Michel Barnier var tilfreds med den meget positive modtagelse, som gruppens rapport havde fået i konventet. På flere punkter havde der været næsten fuld støtte til gruppens anbefalinger. Der kunne konkluderes følgende:

- a) Der er konsensus om forslaget om at ajourføre Petersberg-opgaverne og forslagene om at forbedre sammenhængen og effektiviteten i krisestyringen.
- b) Der er meget bred støtte i konventet til solidaritetsbestemmelsen. Denne skal formuleres omhyggeligt i den nye traktat, så teksten er helt klar med hensyn til rækkevidden og viften af brugbare instrumenter.
- c) Forslaget om et agentur for forsvarsmateriel/kapaciteter har tilslutning.
- d) Der har været stærk støtte til, at den højtstående repræsentant fortsat skal være ansvarlig for ESFP. I de fremtidige drøftelser om spørgsmålet om de institutionelle arrangementer i forbindelse med EU's optræden udadtil generelt (i forlængelse af debatten om rapporten fra gruppe VII) skal dette tages i betragtning.
- e) Der er ikke opnået konsensus om forslagene om fleksibilitet hverken i forbindelse med krisestyring eller i forbindelse med kollektivt forsvar. Den store interesse for at gå videre med spørgsmålet, som en række konventsmedlemmer har givet udtryk for, er noteret. Præsidiet skal overveje sammenhængen mellem mulige former for tættere samarbejde og rækkevidden af forsvarspolitikken, som alle EU-medlemmerne vil være omfattet af, og den nødvendige politiske solidaritet fra alle.
- f) Der er også stor interesse for passende parlamentarisk kontrol, der primært skal udøves gennem de nationale parlamenter.

3. Spørgetid

38. Der var ingen spørgsmål.

II. KONVENTETS NÆSTE MØDE

39. Formanden oplyste, at konventets næste møde finder sted mandag den 20. januar (eftermiddag) og tirsdag den 21. januar (formiddag). Der vil blive foretaget en behandling af spørgsmålet om institutionernes funktionsmåde.

Plenarmødet den 5.-6. december 2002

TALERLISTE

efter indlæggenes rækkefølge

EU's optræden udadtil - forsvar

Debat om rapporten fra Gruppe VII, der har Jean-Luc Dehaene som formand

(CONV 459/02)

Debat om rapporten fra Gruppe VIII, der har Michel Barnier som formand (CONV 461/02)

Alain LAMASSOURE - Europa-Parlamentet

René van der LINDEN - Nederlandene (parlamentet)

Peter HAIN - Det Forenede Kongerige (regeringen)

Louis MICHEL - Belgien (regeringen)

Antonio VITORINO – Kommissionen

Paraskevas AVGERINOS - Grækenland (parlamentet)

Teija TIILIKAINEN - Finland (regeringen)

Andrew DUFF - Europa-Parlamentet

Frans TIMMERMANS - Nederlandene (parlamentet)

Lamberto DINI - Italien (parlamentet)

Kimmo KILJUNEN - Finland (parlamentet)

Hubert HAENEL - Frankrig (parlamentet)

Lena HJELM-WALLEN - Sverige (regeringen)

Marta FOGLER - Polen (parlamentet)

(Blå kort: Kiljunen, Serracino-Inglott, Hain, MacLennan, Kelemen)

Henning CHRISTOPHERSEN - Danmark (regeringen)

Valdo SPINI - Italien (parlamentet)

John CUSHNAHAN - Europa-Parlamentet

Michael ATTALIDES - Cypern (regeringen)

Pierre LEQUILLER - Frankrig (parlamentet)

Dick ROCHE - Irland (regeringen)

Elmar BROK - Europa-Parlamentet

Gijs de VRIES - Nederlandene (regeringen)

Klaus HÄNSCH - Europa-Parlamentet

Carlos CARNERO - Europa-Parlamentet
Peter SKAARUP - Danmark (Folketinget)
Rytis MARTIKONIS - Litauen (regeringen)
Ivan KORCOK - Den Slovakiske Rep. (regeringen)
John BRUTON - Irland (parlamentet)
Linda McAVAN - Europa-Parlamentet
Ernâni LOPES - Portugal (regeringen)
Josep BORRELL - Spanien (parlamentet)
Gianfranco FINI - Italien (regeringen)
Ben FAYOT - Luxembourg (parlamentet)
Henrik HOLOLEI - Estland (regeringen)
(Blå kort: Hain, MacCormick)
Alberto COSTA - Portugal (parlamentet)
Piia-Noora KAUPPI - Europa-Parlamentet
Alfonso DASTIS - Spanien (regeringen)
Henrik Dam KRISTENSEN - Danmark (Folketinget)
Dominique de VILLEPIN - Frankrig (regeringen)
Hanja MAIJ-WEGGEN - Europa-Parlamentet
Adrian SEVERIN - Rumænien (parlamentet)
Maria Eduarda AZVEDO - Portugal (parlamentet)
Aloiz PETERLE - Slovenien (parlamentet)
Sylvia-Yvonne KAUFMANN - Europa-Parlamentet
Jan FIGEL - Den Slovakiske Rep. (parlamentet)
Ysar YAKIS - Tyrkiet (regeringen)
Pronsias DE ROSSA - Irland (parlamentet)
Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (regeringen)
(Blå kort: Fayot, Hain, van Eekelen, MacCormick)
Joschka FISCHER - Tyskland (regeringen)
Edmund WITTBRODT - Polen (parlamentet)
Irena BELOHORSKÁ - Den Slovakiske Rep. (parlamentet)
(Blue card: Kiljunen)
Pervenche BERÈS - Europa-Parlamentet
Georges KATIFORIS - Grækenland (regeringen)
Jacques SANTER - Luxembourg (regeringen)

Teresa ALMEIDA GARRETT - Europa-Parlamentet
Jürgen MEYER - Tyskland (parlamentet)
István SZENT-IVANYI - Ungarn (parlamentet)
William ABITBOL - Europa-Parlamentet
Gisela STUART - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Sören LEKBERG - Sverige (parlamentet)
Alejandro MUÑOZ ALONSO - Spanien (parlamentet)
Riitta KORHONEN - Finland (parlamentet)
Livia MAIOR - Rumænien (parlamentet)
Hannes FARNLEITNER - Østrig (regeringen)
Cristiana MUSCARDINI - Italien (parlamentet)
Rihards PIKS - Letland (parlamentet)
Jan KOHOUT - Den Tjekkiske Rep. (regeringen)
Göran LENNMARKER - Sverige (parlamentet)
Kemal DERVİS - Tyrkiet (parlamentet)
(Blå kort: Spini, Kiljunen, Dini)
Joschka FISCHER - Tyskland (regeringen)
